

se baviti ovim pitanjem korčulanskog biskupa. U toj se stvari Dubrovčani hoće obratiti čak i papi, te vijeće umoljenih 19. stud. daje ovlaštenje malom vijeću, da skupa s vijećem umoljenih može pregovarati s papom u pitanju stonskih desetina i sklopiti s njime nagodbu; ako uspije nagodba s papom, veliko vijeće ima odlučiti, odakle će se smoći svota, koja se ima platiti biskupu. Ne znamo, da li je ovaj zaključak bio izvršen, ali se stvar svakako još dalje otezala, te vijeće umoljenih odlučuje 12. listopada 1384., neka odbor, određen u pitanju korčulanskog biskupa, uznastoji, da biskup pođe lično u Rim skupa s poslanicima dubrovačkim i da tu u papinskoj kuriji rasprave i urede pitanje stonskih desetina. Dubrovčani su htjeli, da se biskup odreče svih prošlih stonskih desetina, koje je imao primiti on i njegovi predšasnici, a da mu se za naknadu daruje dvjesta dukata. Vijeće umoljenih istog dana stvara zaključak u tom smislu te dva dana kasnije zaključuje, odakle da se nađe za to novac; prema tome zaključku ima se uzeti u tu svrhu od općinskih naj-mova. Da li su baš tada biskup i dubrovački poslanici išli u Rim, ne znamo, ali svakako i on i oni bijahu složni, da se i ovo pitanje riješi sporazumom. Radi toga su se oni uistinu obratili papi Urbanu, da im to dopusti, a on im je svojim pismom od g. 1386. dopustio.³⁵ Tako je stvar konačno sazrela za rješenje, i 4. veljače 1387. odlučuje vijeće umoljenih, da se pošalje u Korčulu poslanik, koji će pregovarati s biskupom; sjutradan bira veliko vijeće poslanika u osobi Marina Martoli de Bucignolo, 6. veljače malo vijeće izabere one, koji će mu sastaviti instrukciju, a 9. veljače isto vijeće određuje poslaniku dan, kada mora ići, i potvrđuje izrađenu instrukciju.³⁶ Već istog mjeseca dolazi do sporazuma, te su tokom veljače sklopljena dva ugovora između dubrovačke općine i biskupa Ivana. Prvim ugovorom stonsko-korčulanski biskup ustupa stonske desetine i svoja ostala prava u pogledu prihoda dubrovačkoj općini za svotu od 100 dukata godišnje, koju moraju Dubrovčani odsada dalje predati svake godine o Uskrsu biskupu. Ovaj ugovor ima vrijediti za vrijeme od 29 godina, ali s time, da se taj rok računa počevši od datuma papinskog pisma upućenog trebinjskom biskupu g. 1378. Drugi ugovor tiče se zaostalih desetina, a u njemu se uglavljuje, da dubrovačka općina u ime tih zaostalih desetina isplati biskupu stanovitu svotu

³⁵ Farlati-Coleti VI, p. 334—335. Isprava se nalazi sada u dubrovačkom arhivu među *Acta sanctae Mariae maioris*.

³⁶ O svima ovim sjednicama vidi zapisnike vijeća u dubrovačkom arhivu.